

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáckové ve věci

žalobce:

██████████, IČ ██████████
se sídlem ██████████

zastoupený obecným zmocněncem: ██████████
bytem ██████████

proti

žalovanému:

Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát
se sídlem Štěpánská 567/15, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2020, č. j. ČOI
71242/20/O100/1000/Sy/Št,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí České obchodní inspekce, Inspektorátu Středočeského a Hl. m. Prahy (dále jen „inspektorát“) ze dne 30. 11.

2018, č.j. ČOI 109531/18/1000 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Žalobce se měl dopustit správního deliktu jako podnikající fyzická osoba tím, že v prodejním stánku umístěném v Holešovické tržnici, [REDAKCE], distribuoval nabídkou k prodeji 13 druhů zábavní pyrotechniky kategorie F3, celkem 38 kusů jednotlivě rozepsaných v úředním záznamu ze dne 31. 12. 2016, č.j. KRPA-521017-1/ČJ-2016-001116 (dále jen „úřední záznam o pyrotechnice“), v rozporu s § 29 odst. 1 zákona č. 206/2015 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pyrotechnice“), čímž naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 64 odst. 1 písm. q) zákona o pyrotechnice, za což byla žalobci uložena pokuta ve výši 50 000 Kč a povinnost zaplatit paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), ve spojení s § 79 odst. 5 správního řádu.

2. Ve věci byl inspektorátem nejprve vydán příkaz ze dne 2. 8. 2017, č.j. ČOI 97929/17/1000, sp.zn. 19254/17/1000 (dále jen „příkaz“), podle kterého byla zábavní pyrotechnika nabízena k prodeji ve zcela nevyhovujících podmínkách, bez jakéhokoli opatření, kterým mělo být zabráněno případnému vznícení pyrotechniky, které by mohlo mít vážné následky s ohledem na zařazení pyrotechniky do kategorie F3. Nadto žalobce při příchodu hlídky Policie ČR místo prodeje opustil a pyrotechniku ponechal zcela bez dozoru, což inspektorát vyhodnotil jako výrazně přitěžující okolnost. Skutečnost, že žalobce spáchal správní delikt poprvé, byla vyhodnocena jako polehčující.
3. Proti příkazu podal žalobce blanketní odpor, který následným podáním doplnil. V odporu žalobce namítal, že z důkazních prostředků nelze jednoznačně dojít k závěru, že právě žalobce byl pachatelem správního deliktu.
4. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí inspektorát zopakoval argumentaci uvedenou v příkazu. S námitkami obsaženými v odporu se vypořádal tak, že odkázal na dva kamerové záznamy z místa tržnice, na kterých měl být zachycen žalobce, jak řídí osobní vozidlo Mazda Premacy CP, registrační značky X, jehož vlastníkem byl žalobce. Dále byla zaznamenána manipulace žalobce s pyrotechnikou, kdy ji vykládal z osobního vozidla na prodejní místo, u kterého následně pyrotechniku nabízel k prodeji. Žalobce byl ztotožněn na základě těchto záznamů společně s výpovědí pracovníka ostrahy, pana [REDAKCE], který hlídce Policie ČR potvrdil totožnost žalobce s tím, že se jednalo o stálého provozovatele stánku a vlastníka uvedeného osobního vozidla. Nadto byl žalobce opakovaně kontrolován jako řidič uvedeného osobního vozidla.
5. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém tvrdil, že se inspektorát nevypořádal s jeho námitkami a návrhy na doplnění dokazování. Opětovně tvrdil, že podle kamerových záznamů nelze určit osobu, která byla pachatelem.
6. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že z kamerového záznamu byla Policií ČR ztotožněna osoba žalobce. K návrhu na výslech svědků žalovaný zopakoval názor inspektorátu s tím, že by se jednalo o nadbytečné důkazy, když osoba pachatele byla ztotožněna hlídkou Policie ČR.

II. Obsah žaloby

7. Žalobce v podané žalobě namítal, že samotný skutek nebyl vůbec prokázán a procesní postup správních orgánů byl nezákonný. Napadené rozhodnutí mělo být zatíženo vadou nesprávného právního posouzení a nepřezkoumatelností.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

8. Žalobce namítal, že inspektorát ani žalovaný se dostatečně nevypořádali s návrhy žalobce na doplnění dokazování a dále s jeho námitkami. Dále zopakoval námitky, které uvedl již v podaném odporu a odvolání, tedy že: 1) pro nízkou kvalitu kamerového záznamu nebylo možné označit konkrétní osobu pachatele, přičemž ani šetřením Policie ČR nebylo prokázáno, že skutek spáchal právě žalobce; 2) pouhé telefonické oznámení kolemjdoucího bez dokazování bylo použito jako důkaz nezákonně; 3) z kamerového záznamu nebyla čitelná registrační značka osobního vozidla, přičemž i pokud by byla čitelná, nelze přisoudit spáchání skutku vlastníkovu vozidla; 4) vzhledem k množství prodejců na tržnici nemůže pracovník ostrahy vědět, kdo, co a na kterém stánku momentálně prodává; 5) kamerový záznam byl pořízen v noci a není z něj možné poznat konkrétní osoby; 6) informace získaná z dřívějších kontrol řidiče předmětného osobního vozidla nezakládá možnost jeho ztotožnění jako řidiče vozidla na kamerovém záznamu.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

9. K námitce žalobce žalovaný uvedl, že protiprávní jednání bylo žalobci jednoznačně prokázáno a postup inspektorátu i žalovaného byl v souladu s právními předpisy.
10. Telefonické oznámení nemůže být považováno za nezákonné, jak tvrdil žalobce, neboť se jednalo o pouhý podnět k šetření. Žalovaný zopakoval, že si Policie ČR vyžádala kamerový záznam, jehož posouzení je obsaženo v úředním záznamu ze dne 31. 1. 2017, na základě kterého byl žalobce identifikován jako osoba prodávající pyrotechniku na stánku v Holešovické tržnici. Dále byl žalobce identifikován na základě informačního systému místního oddělení Policie ČR, jelikož byl dříve kontrolován jako řidič předmětného osobního vozidla.
11. Na základě uvedeného žalovaný trval na závěrech napadeného rozhodnutí, že žalobce správní delikt spáchal a uloženou pokutu považuje za přiměřenou závažnosti protiprávního jednání a zároveň nikoli za likvidační.

IV. Replika žalobce

12. V podané replice žalobce pouze zopakoval své dřívější argumenty.

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
14. Soud rozhodl bez jednání, neboť se žalobce ani žalovaný k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 s.ř.s. nevyjádřili.
15. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
- Podle § 29 odst. 1 zákona o pyrotechnice může hospodářský subjekt nebo osoba s odbornou způsobilostí skladovat mimo sklad nebo příruční sklad nebo prodávat a skladovat mimo prodejní místnost pouze pyrotechnické výrobky kategorie F1.
 - Podle § 4 odst. 2 písm. a) zákona o pyrotechnice se pyrotechnické výrobky zařazují do těchto kategorií: zábavní pyrotechnika do kategorie F1, F2, F3 nebo F4.
 - Podle přílohy 1 odst. 1 písm. c) zákona o pyrotechnice se zábavní pyrotechnika dělí na kategorii F3, do níž patří zábavní pyrotechnika, která představuje středně velké

Shodu s prvopisem potvrzuje:

nebezpečí, je určena pro venkovní použití na otevřených prostranstvích a jejíž úroveň hluku nepoškozuje lidské zdraví.

- Podle § 64 odst. 1 písm. q) zákona o pyrotechnice se podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že skladuje nebo prodává pyrotechnické výrobky v rozporu s § 29.
- Podle § 64 odst. 8 písm. c) zákona o pyrotechnice se za správní delikt uloží pokuta do 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), e), g), h), k), l), o), p) nebo q), podle odstavce 2 písm. b), i), j), k), l), m), n), o) nebo p), podle odstavce 3 písm. e), f), g), h), j) nebo k), podle odstavce 4 písm. b) nebo c) nebo podle odstavce 5 písm. a), d) nebo f).

16. Soud neshledal žalobu důvodnou.

17. Předně se soud zabýval otázkou, zda se správní orgány dostatečně vypořádaly s návrhy žalobce na doplnění dokazování. Žalobce navrhoval výsledky oznamovatele, pana [REDAKCE] a pracovníka ostrahy, a to s případnou konfrontací. Inspektorát i žalovaný shodně uvedli, že výslech oznamovatele by byl nadbytečný, neboť jeho telefonát sloužil pouze jako podnět k dalšímu šetření. Výslech pracovníka ostrahy, pana [REDAKCE] (nejedná se tedy o dvě osoby, jak sugeroval žalobce), nebyl proveden s odkazem na postačující úřední záznam ze dne 31. 12. 2016, č.j. KRPA-521017-3/PŘ-2016-001120 (dále jen „úřední záznam o šetření“). Na základě uvedeného dospěl soud k závěru, že návrhy na dokazování byly dostatečným způsobem vypořádány, neboť správní orgány uvedly, z jakých důvodů považovaly provedení navrhovaných důkazů za nadbytečné, a tudíž jednaly v souladu se zásadou efektivnosti a hospodárnosti řízení, pokud je neprovedly. Tato námitka není důvodná.

18. Co se týče vypořádání námitek žalobce ve správním řízení, v podaném odporu žalobce tvrdil, že: A) nebyl prokázán skutek; B) ze spisového materiálu nelze určit, že tento skutek spáchal právě žalobce; C) kamerový záznam zachytil více osob kolem prodejního místa, nelze tak určit, že skutek spáchal žalobce; D) oznamovatel nahlásil Policii ČR popis pachatele pouze tím, že je to „Asiat či Vietnamec“ a pracovník ostrahy měl ukazovat svůj videozáznam, který nebyl ve spisu založen; E) pracovník ostrahy nemohl poznat dle videozáznamu konkrétní osobu, neboť kvalita záznamu byla příliš nízká; F) na kamerovém záznamu je vidět Asiat, který má na hlavě čepici s kšiletem, při vykládání věcí z auta, ale osoby se na místě střídaly; G) vlastníkem osobního automobilu je žalobce, ale z toho nelze dovodit, že byl pachatelem; H) vlastníkem je žalobce jako fyzická osoba, přitom skutek měl být spáchán podnikající osobou, v čemž žalobce viděl rozdíl. Obsahem odvolání byly poté stejné námitky, na které žalobce odkázal, spolu s námitkou, že se s nimi inspektorát dostatečně nevypořádal.

19. Soud ze správního spisu zjistil, že inspektorát v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl důkazy, které získal ze dvou kamerových záznamů, z obsahu vyhodnocení kamerového záznamu ze dne 31. 1. 2017, č.j. KRPA-521017-12/PŘ-2016-001120 (dále jen „vyhodnocení záznamu“), z obsahu úředního záznamu ze dne 31. 12. 2016, č.j. KRPA-521017-9/PŘ-2016-001120 (dále jen „úřední záznam oznamovatele“) a informací, včetně výpovědi pracovníka ostrahy, obsažených v úředním záznamu o šetření, a úředního záznamu o pyrotechnice.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

20. Soud konstatuje, že skutková zjištění byla v obou správních rozhodnutích podrobně popsána, a jejich hodnocení správními orgány soud pokládá za logické a racionální, když zde existuje ucelený řetězec důkazů svědčících o vině žalobce. Soud připomíná, že správní orgán není povinen vyvracet každý jednotlivý argument žalobce, ale postačí postavit proti nim *vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich [myšleno obecné soudy] závěrů je sama o sobě dostatečná* (viz bod 68 nálezů Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, č. j. III. ÚS 989/08, který lze vztáhnout i na správní řízení).
21. Soud má za to, že námitky žalobce předestřené ve správním řízení byly správními orgány vypořádány, v některých případech implicitně. Námitky A) a B) jsou obecné, část námítky D) [popis pachatele] a námitka G) zpochybňují některý z článků řetězce důkazů, přičemž všechny byly vyvráceny tím, že bylo prokázáno spáchání skutku žalobcem. Ohledně části námítky D) [pracovník ostrahy ukazoval svůj videozáznam, který nebyl ve spisu založen] soud podotýká, že popis a čas tohoto záznamu, jak je zachycený v úředním záznamu o šetření, v zásadě odpovídá popisu a času záznamu ve vyhodnocení záznamu („nelegalni prodejiPYRT.asf“), je tedy zjevné, že jde o totožný záznam. Námitka H) je dle soudu zcela irelevantní, majitelem vozu byl žalobce jakožto fyzická osoba, který byl současně podnikatelem, nejde o dva různé subjekty. Zbývající námitky byly zopakovány v žalobě (byť s určitými formulačními rozdíly) a soud je hodnotí níže.
22. Ohledně žalobních námitek 1) a 3) soud konstatuje, že na základě kamerových záznamů bylo správními orgány popsáno žalobcovo oblečení, přičemž byl takto viděn jak při nabízení zboží, tak při vykládce pyrotechniky z osobního vozidla. Soud ověřil, že kamerové záznamy mají sice nižší kvalitu, ale registrační značka vozidla je čitelná a v některých záběrech je vidět do obličeje žalobce natolik, že to umožňuje jeho jednoznačné ztotožnění, závěry správních orgánů tedy byly správné.
23. Soud dodává, že se v některých detailech rozchází popis kamerového záznamu obsažený v úředním záznamu o šetření a ve vyhodnocení záznamu. Tyto nesrovnalosti jsou ovšem marginální a nemají vliv na správné posouzení skutku i zjištění totožnosti pachatele.
24. Žalobní námitka 2) je bezpředmětná, neboť obsahem telefonického oznámení bylo podání podnětu k prošetření. Samotné oznámení neobsahuje konkrétní informace, kromě označení potenciálního pachatele jako osoby vietnamské národnosti a místa, kde se měl prodej uskutečňovat.
25. Ohledně žalobní námítky 4) soud připouští, že na kamerových záznamech se kolem prodejního místa pohybovalo více osob, leč pokud byl žalobce stálým prodejcem v areálu, k čemuž navíc využíval osobní vozidlo, pak je nanejvýš pravděpodobné, že jej pracovník ostrahy dokáže identifikovat. Nadto jak bylo uvedeno výše, žalobce se zjevně dopustil omylu, když pracovníka ostrahy a pana [REDAKCE] považoval za dvě odlišné osoby. Soudu neuniklo, že pracovník ostrahy uvedl, že se „nejspíše“ jednalo o žalobce, avšak určitá míra nejistoty není v tomto případě zásadní, neboť se nejedná o jediný důkaz ztotožnění žalobce.
26. Žalobní námitka 5) se nezakládá na zjištěném skutkovém stavu, neboť již z popisu skutku na str. 3-4 prvostupňového rozhodnutí je evidentní, že se neodehrál v noci. Policejní hlídka se na místo dostavila v 16:29 hod., dle videozáznamu přijel žalobce na místo předtím v 15:42 hod. Soud ověřil, že časové kódy na kamerovém záznamu tomu odpovídají, přičemž při jeho pořízení byl dostatek světla (ke kvalitě záznamu viz výše).

Shodu s prvopisem potvrzuje:

27. K žalobní námitce 6) soud uvádí, že žalovaný ani inspektorát nedovodili totožnost pachatele pouze z údajů o vlastníkovi předmětného osobního vozidla a z kontrol jeho řidiče, ale tyto posloužily jako další v řetězci nepřímých důkazů.
28. Soud shrnuje, že ke ztotožnění žalobce coby pachatele vedly: (i) sdělení pracovníka ostrahy (třebas s určitou mírou nejistoty), když žalobce označil za jednoho ze stálých provozovatelů stánku v prostoru tržnice a za vlastníka osobního vozidla; (ii) vyhodnocení záznamu, dle něž byl žalobce ztotožněn lustrací v informačním systému místního oddělení Policie ČR, přičemž žalobce byl také opakovaně kontrolován jako řidič vozidla Mazda Premacy CP, registrační značky X, jehož je majitelem; (iii) úřední záznam oznamovatele, byť pouze do té míry, že pachatelem byla osoba vietnamské národnosti. Nepřímé důkazy musí tvořit řetězec, ze kterého musí logicky vyplývat bez pochybností uvedená závěry (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2007, č.j. 8 As 10/2006-48). Soud je toho názoru, že zde nebyly dány důvodné pochybnosti o tom, že pachatelem byl žalobce.
29. Soud posoudil spáchání skutku, ze kterého byl žalobce uznán vinným, následovně. Z úředního záznamu o pyrotechnice soud zjistil konkrétní pyrotechniku, která byla na prodejním místě zabavena. Ve správním spisu je založen soubor screenshotů, zobrazující jednotlivé druhy pyrotechniky, přičemž tyto jsou označeny jako kategorie F3. Z kamerových záznamů je zjevné, že tato pyrotechnika byla nabízena k prodeji na obyčejném rozkládacím stole ve venkovním prostoru, což představovalo prodejní místo, které je zcela zjevně nezpůsobilé naplnit požadavky prodejní místnosti ve smyslu zákona o pyrotechnice. Tímto jednáním byla objektivně naplněna skutková podstata přestupku podle § 64 odst. 1 písm. q) zákona o pyrotechnice. Napadené rozhodnutí tak netrpí ani vadou nesprávného právního posouzení, ani nepřezkoumatelností, neboť z něj je možné zjistit, v jaké věci a jak žalovaný rozhodl, na základě jakého skutkového stavu a pod jakou právní úpravu tento skutkový stav subsumoval.
30. Jelikož se žalobce uvedeného protiprávního jednání dopustil před nabytím účinnosti zákona o přestupcích, soud posoudil, zda změna právní úpravy nemohla být ve prospěch žalobce. Soud podotýká, že § 64 odst. 1 písm. q) a odst. 8 písm. c) zákona o pyrotechnice nabyli účinnosti dne 20. 8. 2015 a nebyli od této doby novelizováni. Ze správních rozhodnutí je zjevné, že správní orgány vzaly v potaz jak přitěžující, tak i polehčující okolnosti ve smyslu § 65 odst. 2 zákona o pyrotechnice. Posouzení těchto okolností odpovídá demonstrativnímu výčtu skutečností, ke kterým musí správní orgány přihlídnout při určení druhu a stanovení výše trestu podle § 37 zákona o přestupcích. V tomto případě nepřicházelo v úvahu použití podmíněného upuštění od uložení správního trestu podle § 42 zákona o přestupcích, upuštění od uložení správního trestu podle § 43 zákona o přestupcích, ani mimořádné snížení výměry pokuty podle § 44 zákona o přestupcích, a to z důvodu nenaplnění zákonných podmínek nezbytných pro takový postup. Soud tedy neshledal důvody, pro které by použití zákona o přestupcích bylo pro pachatele výhodnější.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
32. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 23. března 2022

Mgr. Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: